

Wiosenna ocena¹ stanu upraw rolnych i ogrodniczych w 2026 r.

29.05.2026 r.

 2,9 %

wzrost powierzchni zasiewów zbóż podstawowych z mieszankami zbożowymi w porównaniu z zasiewami z 2025 r.

Wstępnie szacuje się, że w bieżącym roku powierzchnia zasiewów zbóż podstawowych z mieszankami zbożowymi jest większa od ubiegłorocznej (po uwzględnieniu powierzchni zaoranej w wyniku uszkodzeń zimowych) i wynosi ok. 5,6 mln ha (zwiększenie o ok. 2,9%). Według wstępnych szacunków przewiduje się zmniejszenie powierzchni uprawy rzepaku i rzepiku ogółem o ok. 0,4%. Straty zimowe i wiosenne w powierzchni zasiewów zbóż ozimych w bieżącym roku były wyższe niż w roku ubiegłym i wynosiły dla: mieszanek

zbożowych ozimych ok. 1,1% i jęczmienia ozimego ok. 1,0%. Na plantacjach pszenicy ozimej, żyta i pszenżyta ozimego straty zimowe wyniosły po ok. 0,2%.

W drugiej dekadzie marca obserwowano rozpoczęcie wegetacji. Warunki agrometeorologiczne w okresie wiosny były jednak na ogół niekorzystne dla wzrostu i rozwoju roślin. Wiosenne chłody spowalniały przebieg wegetacji, a silne przymrozki występujące w trzeciej dekadzie kwietnia, osiągające lokalnie nawet -9°C i przybierające charakter mrozu, powodowały uszkodzenia wielu upraw, szczególnie kwitnących drzew i krzewów owocowych oraz plantacji jagodowych. Wielkość strat była zróżnicowana i zależała przede wszystkim od położenia plantacji oraz uprawianej odmiany. Jednocześnie utrzymujący się niedobór opadów ograniczał zasoby wody w glebie. Na przeważającym obszarze kraju odnotowano znaczne przesuszenie wierzchniej warstwy gruntu, co negatywnie wpływało na wzrost i rozwój roślin.

Przezimowanie roślin sadowniczych oceniono na ogół jako dobre, pomimo występowania w okresie zimowym znacznych mrozów. Notowane pod koniec kwietnia silne przymrozki, lokalnie przybierające charakter mrozu, przyczyniły się jednak do powstania strat w uprawach sadowniczych. W wielu rejonach kraju odnotowano znaczące uszkodzenia kwiatów oraz związków owoców, zarówno na plantacjach drzew, jak i krzewów owocowych. Istotnym czynnikiem osłabiającym kondycję drzew w okresie wiosny był również pogłębiający się niedobór opadów deszczu, prowadzący do znacznego przesuszenia gleby.

Wstępne szacunki powierzchni niektórych upraw pod zbiory w 2026 r.

Powierzchnię ozimych zbóż podstawowych z mieszankami zbożowymi oceniono na ok. 4,5 mln ha, tj. o ok. 0,9% więcej niż wynosiła powierzchnia zasiewów w roku ubiegłym, w tym:

- pszenicy ozimej ponad 2,3 mln ha,
- żyta ok. 0,6 mln ha,
- jęczmienia ozimego ok. 0,4 mln ha,
- pszenżyta ozimego ok. 1,1 mln ha.

Przebieg warunków pogodowych w okresie wiosny był na ogół niekorzystny dla wzrostu i rozwoju roślin

Powierzchnię ozimych zbóż podstawowych z mieszankami zbożowymi oceniono na ok. 4,5 mln ha

¹ Informacja zawiera wyniki wiosennej oceny stanu upraw przeprowadzonej w pierwszej połowie maja 2026 r. Oceny dokonano w oparciu o ekspertyzy rzeczoznawców terenowych GUS, opracowane na podstawie lustracji pól, łąk i sadów.

Wiosenna ocena stanu upraw obejmuje także szacunek powierzchni zasiewów głównych upraw rolnych z wykorzystaniem metod teledetekcji satelitarnej oraz szacunek strat zimowych i wiosennych.

W porównaniu z rokiem poprzednim odnotowano wzrost powierzchni uprawy we wszystkich gatunkach zbóż jarych poza owsem. Wstępnie szacuje się, że powierzchnia zasiewów jarych zbóż podstawowych z mieszankami zbożowymi wyniosła około 1,2 mln ha, tj. o ok. 11,7% więcej niż w poprzednim sezonie wegetacyjnym. Powierzchnia zasiewów poszczególnych gatunków przedstawiała się następująco:

- pszenicy jarej ok. 0,1 mln ha,
- jęczmienia jarego ok. 0,2 mln ha,
- owsa ok. 0,5 mln ha,
- pszenżyta jarego ok. 0,1 mln ha,
- mieszanek zbożowych jarych ok. 0,2 mln ha.

Przebieg warunków agrometeorologicznych w okresie od jesieni 2025 do wiosny 2026 r.

Warunki agrometeorologiczne w listopadzie charakteryzowały się dużą zmiennością. Częste opady deszczu utrudniały prowadzenie jesiennych prac polowych oraz zbiór roślin okopowych i pastewnych. Jednocześnie w rejonach o bardziej równomiernym rozkładzie opadów odpowiednie uwilgotnienie gleby oraz dodatnie temperatury powietrza sprzyjały wzrostowi i rozwojowi ozimim. Ochłodzenie w trzeciej dekadzie miesiąca, połączone z dobowymi wahaniami temperatury, sprzyjało hartowaniu się roślin.

W grudniu przebieg pogody nie stwarzał na ogół zagrożenia dla zimujących roślin, pomimo utrzymującej się zmienności warunków agrometeorologicznych. Notowane w trzeciej dekadzie miesiąca duże spadki temperatury powietrza przy powierzchni gruntu, dochodzące miejscami nawet do -15°C i poniżej, mimo braku pokrywy śnieżnej lub niewielkiej jej wysokości nie doprowadziły do nadmiernego wychłodzenia gleby na głębokości węzła krzewienia.

W styczniu oraz w pierwszej i drugiej dekadzie lutego notowano bardzo duże spadki temperatury przy powierzchni gruntu, miejscami sięgające -25°C i poniżej, co zwiększało ryzyko uszkodzeń mrozowych. W wielu rejonach kraju niedostateczna pokrywa śnieżna nie zapewniała uprawom odpowiedniej ochrony przed wychłodzeniem. W trzeciej dekadzie lutego nastąpiło ocieplenie, któremu towarzyszyły opady deszczu. Lokalnie obserwowano zastoiska wodne na polach, mogące negatywnie wpływać na stan przezimowania roślin.

Przebieg pogody w marcu był na ogół korzystny dla rolnictwa. W drugiej dekadzie miesiąca nastąpiło wznowienie wegetacji roślin ozimych oraz trwałych użytków zielonych. Sprzyjające warunki agrometeorologiczne umożliwiały prowadzenie wiosennych prac polowych, w tym siewów owsa, pszenicy jarej i jęczmienia jarego na znacznym obszarze kraju. Jednocześnie utrzymujący się niedobór opadów przyczynił się do ograniczenia zasobów wody w glebie.

Warunki agrometeorologiczne w kwietniu były na ogół niekorzystne dla rolnictwa. Utrzymujące się w ciągu miesiąca chłodne dni i noce spowalniały wzrost i rozwój roślin. Dodatkowo, przymrozki występujące w trzeciej dekadzie kwietnia, osiągające miejscami nawet -9°C , powodowały uszkodzenia niektórych upraw, szczególnie kwitnących drzew i krzewów owocowych oraz plantacji jagodowych. Postępujący niedobór opadów przyczynił się do pogorszenia warunków wilgotnościowych gleby. Na przeważającym obszarze kraju odnotowano znaczne przesuszenie wierzchniej warstwy gruntu, co negatywnie wpływało na wzrost i rozwój roślin uprawnych.

W maju nadal notowano chłodne dni i noce, którym towarzyszył niedobór opadów deszczu, miejscami znaczny. Warunki te niekorzystnie wpływały na tempo wzrostu i rozwoju roślin. Wzrost zbóż ozimych i jarych w okresie ich największego zapotrzebowania na wodę przebiegał na znacznym obszarze Polski w warunkach niedostatecznego uwilgotnienia gleby. W wielu rejonach kraju wystąpiło przesuszenie wierzchniej warstwy gruntu. Występujące miejscami opady deszczu poprawiły stan uwilgotnienia gleby, jednak utrzymujące się niskie temperatury nadal spowalniały wegetację upraw.

Powierzchnię jarych zbóż podstawowych z mieszankami zbożowymi oceniono na ok. 1,2 mln ha

Przebieg warunków pogodowych w okresie zimy zwiększał ryzyko uszkodzeń roślin

Tabl. 1. Temperatura powietrza i opady w okresie od jesieni 2025 do wiosny 2026 r.

Wyszczególnienie	Średnia krajowa temperatura powietrza		Średnie krajowe sumy opadów	
	°C	odchylenie od normy ^{a)}	mm	% normy ^{a)}
JESIEŃ ^{b)} 2025				
Wrzesień	15,5	1,7	62,9	109,6
Październik	8,7	-0,1	60,5	129,8
Listopad	4,1	0,1	45,0	113,4
ZIMA ^{b)} 2025/2026				
Grudzień	2,3	2,0	14,5	37,3
Styczeń	-4,1	-3,0	17,2	47,4
Luty	-1,6	-1,5	22,3	70,6
WIOSNA ^{b)} 2026				
Marzec	6,4	3,3	10,8	28,6
Kwiecień	7,6	-1,1	11,0	30,2

a) Jako normę IMiGW przyjmuje od 2021 r. średnie z lat 1991-2020.

b) Średnie miesięczne / obliczenia GUS na podstawie danych IMiGW/.

Ocena stanu upraw rolnych

Zasiewy ozime

Tabl. 2. Wiosenna ocena stanu upraw ozimych

Lata	Pszenica	Żyto	Jęczmień	Pszenżyto	Rzepak i rzepik
	w stopniach kwalifikacyjnych ^{a)}				
2006-2010 ^{b)}	3,7	3,5	3,5	3,6	3,6
2011-2015 ^{b)}	3,7	3,5	3,5	3,6	3,5
2016-2020 ^{b)}	3,7	3,6	3,6	3,6	3,5
2021	3,7	3,7	3,7	3,7	3,7
2022	3,8	3,8	3,8	3,8	3,8
2023	3,9	3,9	3,9	3,9	3,9
2024	4,0	3,9	3,9	4,0	3,8
2025	4,0	4,1	4,0	4,1	3,8
2026	3,7	3,7	3,7	3,8	3,5

a) Stopień "5" oznacza stan bardzo dobry, "4" – dobry, "3" – dostateczny, "2" – słaby, "1" – zły, klęskowy.

b) Przeciętne roczne.

Z oceny przeprowadzonej w pierwszej dekadzie maja 2026 r. przez rzeczoznawców terenowych GUS wynika, że stan zasiewów zbóż ozimych jest gorszy od ubiegłorocznego. Oceniono go na 3,7 – 3,8 stopnia kwalifikacyjnego, natomiast stan rzepaku i rzepiku ozimego oceniono na 3,5 stopnia kwalifikacyjnego, tj. niżej niż ocena ubiegłoroczna.

Zasiewy jare

Zboża jare zasiano w większości województw terminowo lub z niewielkim opóźnieniem. Z uwagi na chłodną wiosnę z pogłębiającym się niedoborem opadów deszczu, prowadzenie siewów zbóż jarych było utrudnione, a wschody roślin opóźnione i nierównomierne. Znaczne przesuszenie gleby w kwietniu i w pierwszej połowie maja hamowało wzrost i rozwój zasiewów jarych. Stan zasiewów upraw jarych oceniono niżej niż przed rokiem.

Tabl. 3. Wiosenna ocena stanu upraw jarych

Lata	Pszenvica	Jęczmień	Owies	Pszenv- żyto	Mieszanki zbożowe	Rzepak i rzepik
	w stopniach kwalifikacyjnych ^{a)}					
2006-2010 ^{b)}	3,4	3,4	3,4	3,4	3,4	3,3
2011-2015 ^{b)}	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,4
2016-2020 ^{b)}	3,4	3,5	3,5	3,4	3,4	3,4
2021	3,4	3,4	3,5	3,4	3,4	3,5
2022	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5
2023	3,7	3,6	3,7	3,6	3,6	3,6
2024	3,7	3,7	3,7	3,7	3,7	3,6
2025	3,7	3,6	3,7	3,6	3,6	3,6
2026	3,3	3,3	3,5	3,4	3,3	3,2

a) Stopień "5" oznacza stan bardzo dobry, "4" – dobry, "3" – dostateczny, "2" – słaby, "1" – zły, klęskowy.

b) Przeciętne roczne.

Trwałe użytki zielone i plantacje koniczyny

Stan trwałych użytków zielonych po zimie oceniono na ogół jako gorszy niż w roku ubiegłym. Warunki wegetacji roślinności łąkowo-pastwiskowej w okresie przedwiośnia i wczesnej wiosny były przeważnie niekorzystne, głównie z powodu niskich temperatur oraz niedoboru wilgoci w glebie. Czynniki te ograniczały krzewienie się traw, a także powodowały spowolnienie wzrostu i przyrostu zielonej masy.

W przekroju wojewódzkim oceny stanu łąk trwałych wahały się od 4,4 stopnia w województwie zachodniopomorskim do 2,5 stopnia w województwie opolskim.

Oceny stanu pastwisk szacowano od 4,1 stopnia w województwach: lubelskim i zachodniopomorskim do 2,5 stopnia w województwie opolskim.

Oceny stanu koniczyny czerwonej w czystym siewie i w mieszankach z trawami wahały się natomiast od 4,1 stopnia w województwach: lubelskim i zachodniopomorskim do 2,3 stopnia w województwie opolskim.

Tabl. 4. Ocena stanu trwałych użytków zielonych oraz koniczyny czerwonej

Lata	Łąki	Pastwiska	Koniczyna ^{a)}
	w stopniach kwalifikacyjnych ^{b)}		
2006 – 2010 ^{c)}	3,4	3,3	3,6
2011 – 2015 ^{c)}	3,6	3,5	3,6
2016-2020 ^{c)}	3,6	3,5	3,5
2021	3,6	3,6	3,6
2022	3,6	3,6	3,7
2023	3,8	3,8	3,8
2024	3,9	3,9	3,9
2025	3,9	3,9	3,8
2026	3,6	3,5	3,6

a) Koniczyna czerwona w czystym siewie i w mieszankach z trawami.

b) Stopień "5" oznacza stan bardzo dobry, "4" - dobry, "3" - dostateczny, "2" - słaby, "1" - zły, kłuskowy

c) Przeciętne roczne.

Ocena wielkości strat w uprawach ozimych

W bieżącym roku straty w powierzchni zasiewów ozimin były większe od ubiegłorocznych.

Ocenia się, że do połowy maja zaorano i zakwalifikowano do zaorania łącznie ok. 12,2 tys. ha powierzchni zasianej zbożami ozimymi tj. 0,3% powierzchni zbóż ozimych, z tego:

- pszenicy ozimej ok. 3,9 tys. ha (w 2025 r. – 1,2 tys. ha),
- żyta ok. 1,5 tys. ha (w 2025 r. – 0,5 tys. ha),
- jęczmienia ozimego ok. 4,1 tys. ha (w 2025 r. – 0,7 tys. ha),
- pszenżyta ozimego ok. 2,3 tys. ha (w 2025 r. – 0,6 tys. ha),
- mieszanek zbożowych ozimych ok. 0,4 tys. ha (w 2025 r. – 0,3 tys. ha).

Powierzchnia uprawy rzepaku i rzepiku ozimego zaorana i zakwalifikowana do zaorania wyniosła ok. 9,1 tys. ha, tj. 0,8% powierzchni zasianej jesienią (w 2025 r. – zaorano ok. 1,8 tys. ha).

Według oceny rzeczoznawców terenowych GUS, główną przyczyną zaorywania plantacji upraw ozimych w bieżącym roku były głównie uszkodzenia mrozowe, mała obsada roślin na 1 m² oraz szkody wyrządzone przez zwierzynę leśną. Największe straty zimowe i wiosenne w uprawach zbóż ozimych odnotowano w województwie dolnośląskim (mała obsada roślin na 1 m²), natomiast w rzepaku i rzepiku w województwie kujawsko-pomorskim (uszkodzenia mrozowe).

Straty w przechowywanych ziemiopłodach rolnych i ogrodnictwa

Do przechowywania w okresie zimy 2025/2026 przeznaczono około 3,9 mln ton ziemniaków, tj. ok. 56% zbiorów z 2025 r. Straty w przechowywanych ziemniakach szacuje się podobnie jak w roku poprzednim – na ok. 11% ogólnej masy przeznaczonej do przechowywania. Największe straty w przechowywanych ziemniakach odnotowano w województwach: zachodniopomorskim – ok. 15% oraz łódzkim – ok. 14%, a najmniejsze w województwach: podlaskim i kujawsko-pomorskim – po ok. 8%.

Do zaorania zakwalifikowano łącznie ok. 12,2 tys. ha powierzchni zbóż ozimych zasianych jesienią 2025 r.

Tabl. 5. Straty w przechowywanych ziemniokach

Lata	Ziemniaki	Kapusta	Cebula	Marchew jadalna	Buraki ćwikłowe	Pietruszka	Selery	Pory
	w % ogólnej ilości przechowywanych ziemnioków							
2006-2010 ^{a)}	12	17	13	15	11	16	15	12
2011-2015 ^{a)}	11	17	14	14	12	15	15	12
2016-2020 ^{a)}	11	13	12	12	11	13	13	12
2021	11	11	11	13	10	12	11	10
2022	12	11	11	12	10	11	11	10
2023	11	11	12	13	10	11	11	11
2024	11	10	11	13	11	12	11	12
2025	11	11	12	13	11	12	11	11
2026	11	11	11	13	11	12	10	10

a) Przeciętne roczne

W sezonie 2025/26 udział warzyw skierowanych do przechowania był nieznacznie mniejszy niż w sezonie poprzednim. Największy spadek zanotowano w przypadku porów, selerów i pietruszki. Straty do których dochodziło podczas przechowywania warzyw nie odbiegały od poziomów obserwowanych w ubiegłych latach. Podobnie jak w poprzednich sezonach przechowalniczych, zaobserwowano duże różnice w wysokości strat w zależności od rejonu kraju. Najwyższe straty odnotowano w województwach: dolnośląskim, lubelskim, wielkopolskim i zachodniopomorskim, zaś najniższe w województwach: mazowieckim i świętokrzyskim.

W bieżącym sezonie udział jabłek skierowanych do przechowywania był nieznacznie wyższy niż w sezonie poprzednim. Wielkość strat w skali kraju wyniosła ok. 12% i utrzymała się na poziomie zbliżonym do notowanego w poprzednim sezonie. Największe ubytki w przechowalniach zanotowano w województwie warmińsko-mazurskim, zaś najmniejsze w województwie mazowieckim.

Ocena przezimowania drzew, krzewów owocowych i plantacji jagodowych oraz stan upraw ogrodnich

Zima 2025/2026 na przeważającym obszarze kraju nie spowodowała istotnych uszkodzeń roślin, mimo okresowo występujących silnych mrozów. Stan przezimowania roślin sadowniczych oceniono na ogół jako dobry. Niekorzystny dla upraw okazał się jednak dalszy przebieg warunków pogodowych. Chłodny kwiecień spowalniał vegetację, a utrzymujący się niedobór opadów prowadził do postępującego przesuszenia gleby. Deficyt wody utrudniał pobieranie składników pokarmowych oraz ograniczał efektywność nawożenia. Największy wpływ na kondycję upraw sadowniczych miały przymrozki występujące pod koniec kwietnia. W wielu regionach kraju kilkudniowe spadki temperatury, miejscami nawet do -9°C , przypadły na okres kwitnienia lub początek zawiązywania owoców. W rezultacie doszło do uszkodzeń kwiatów, słupków oraz młodych zawiązków. Skala strat była zróżnicowana regionalnie i zależała m.in. od lokalizacji plantacji, ukształtowania terenu, przebiegu kwitnienia oraz stosowanych metod ochrony przed przymrozkami. Uszkodzenia odnotowano zarówno w sadach drzew owocowych, jak i w uprawach krzewów owocowych.

Przymrozki występujące pod koniec kwietnia spowodowały uszkodzenia kwiatów i zawiązków owoców w uprawach sadowniczych. Skala strat była zróżnicowana regionalnie i zależała m.in. od lokalizacji plantacji

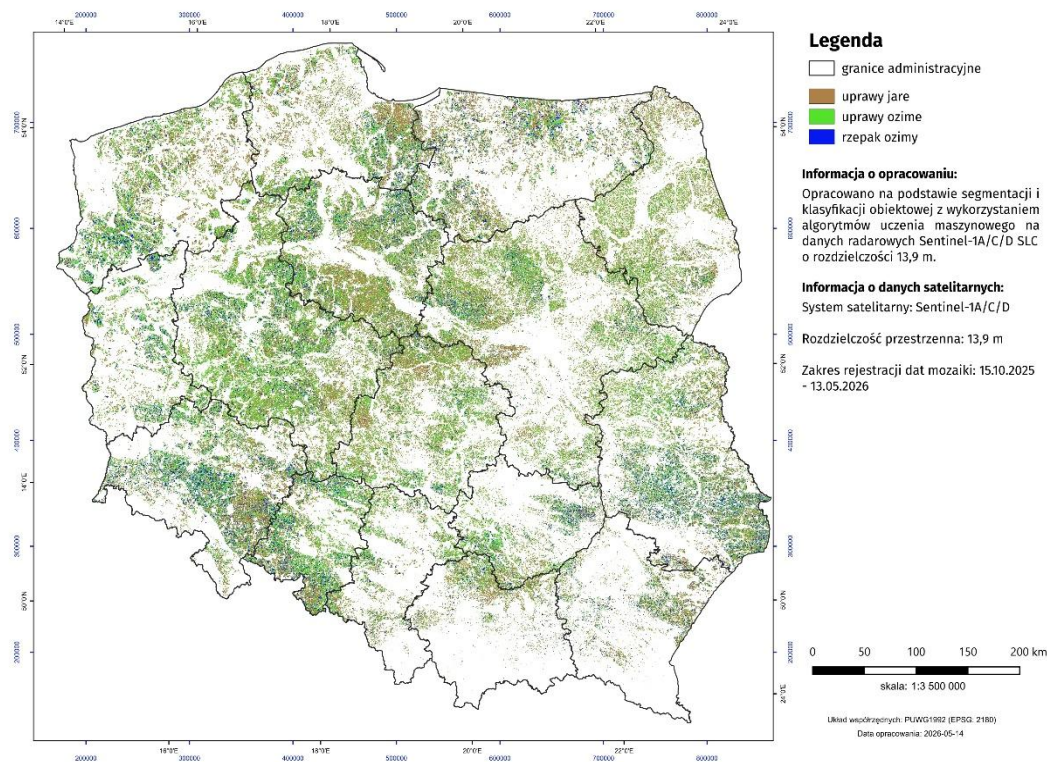
Plantacje truskawek i pozostałych roślin jagodowych dobrze przetrwały okres zimowy, a ich dalszy rozwój był uzależniony od przebiegu pogody wiosną. Wiosenne chłody i brak dostatecznej ilości opadów hamowały rozwój roślin. Kwietniowe przymrozki powodowały uszkodzenia roślin oraz pogorszenie zawiązywania owoców. Korzystny wpływ miało stosowanie okryw, choć jednocześnie zwiększało ono ryzyko występowania chorób grzybowych. Utrzymujący się deficyt wody wymuszał w części gospodarstw wcześniejsze uruchamianie systemów nawodnieniowych.

Dotychczasowy przebieg warunków pogodowych nie sprzyjał również uprawom warzyw gruntowych. Niedostateczna ilość opadów, niska wilgotność gleby oraz utrzymujące się chłody powodowały opóźnienia w prowadzeniu wiosennych prac polowych. W efekcie obserwowano opóźnione i nierównomierne wschody oraz wolniejszy rozwój roślin, szczególnie gatunków ciepłolubnych.

Dostępność materiału siewnego, nawozów oraz pozostałych środków do produkcji pozostawała na ogół dobra. Producenci wskazywali jednak na wzrost kosztów ich zakupu oraz ograniczenie dostępności części dotychczas stosowanych środków ochrony roślin, wynikające z ich wycofywania z obrotu.

Prognozowanie powierzchni upraw rolnych i ogrodniczych z wykorzystaniem teledetekcji satelitarnej

Mapa 1. Szacunek powierzchni zasiewów upraw ozimych

W zakresie prac nad prognozowaniem powierzchni upraw rolnych i ogrodniczych prowadzone są działania mające na celu wykorzystanie zobrażeń satelitarnych. Ten system pozyskiwania danych stanowi podstawę nowej metodologii badań rolniczych.

W ramach „Wiosennej oceny stanu upraw rolnych i ogrodniczych” wykonany został szacunek powierzchni zasiewów upraw ozimych (bez rozróżnienia gatunków upraw) oraz rzepaku i rzepiku ozimego z wykorzystaniem metod teledetekcji satelitarnej.

Podstawę wykonania szacunku stanowiły obrazy optyczne Sentinel-1A/C/D (okres obserwacji od 15.10.2025 do 13.05.2026). Szacunek został opracowany na podstawie segmentacji i klasyfikacji obiektowej macierzy koherencji T2 oraz parametrów dekompozycji polarymetrycznej

H/α z wykorzystaniem algorytmów uczenia maszynowego (Random Forest). Dokładność klasyfikacji została zwalidowana na podstawie danych z fotointerpretacji. Łącznie wykorzystano 735 scen satelitarnych o szerokości 250 km danych radarowych SLC (Single Look Complex). Do uczenia systemu i wykonania klasyfikacji wykorzystano bazę danych upraw opracowaną w oparciu o metody fotointerpretacji na podstawie danych Sentinel-2.

W przypadku cytowania danych Głównego Urzędu Statystycznego prosimy o zamieszczenie informacji: „Źródło danych GUS”, a w przypadku publikowania obliczeń dokonanych na danych opublikowanych przez GUS prosimy o zamieszczenie informacji: „Opracowanie własne na podstawie danych GUS”.

Opracowanie merytoryczne:
Departament Rolnictwa i Środowiska

Dyrektor Marta Wojciechowska
Tel.: 22 608 31 28

Rozpowszechnianie:
Wydział Prasowy

Tel. komórkowy: +48 695 255 032
Tel. stacjonarne: +48 22 608 38 04, +48 22 449 41 45,
+48 22 608 30 09

e-mail: obslugaprasowa@stat.gov.pl

- stat.gov.pl
- [@GUS_STAT](https://twitter.com/GUS_STAT)
- [@GłównyUrządStatystyczny](https://www.facebook.com/GłównyUrządStatystyczny)
- [@gus_stat](https://www.instagram.com/gus_stat)
- [@GłównyUrządStatystycznyGUS](https://www.youtube.com/GłównyUrządStatystycznyGUS)
- [@Główny Urząd Statystyczny](https://www.linkedin.com/GłównyUrządStatystyczny)

Powiązane opracowania

[Produkcja upraw rolnych i ogrodnich w 2025 roku](#)

Temat dostępny w bazach danych

[BDL: Powierzchnia zasiewów](#)

Ważniejsze pojęcia dostępne w słowniku

[BDL: Uprawa roślin](#)